EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en standardmomsangivelse

{SWD(2013) 426 final}
{SWD(2013) 427 final}
{SWD(2013) 428 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Momssystemet kræver, at virksomhederne indgiver periodiske momsangivelser med de oplysninger, der er nødvendige for betalingen og kontrollen af moms, og dette kan være særligt komplekst, når der skal indgives momsangivelser i forskellige medlemsstater. Kompleksiteten skyldes, at der skal indgives forskellige oplysninger, at oplysningerne ikke bygger på harmoniserede definitioner, at der mangler god fælles vejledning, at der eksisterer forskellige regler og procedurer for indgivelse og korrektion af oplysninger, og at der skal benyttes det nationale sprog. Alt dette resulterer i større byrder for virksomhederne, mindre præcise og mindre rettidige momsangivelser og en begrænsning af den grænseoverskridende handel.

For at løse disse problemer indhentede Kommissionen oplysninger om de forskellige involverede parters holdning til en standardmomsangivelse i forbindelse med høringen om grønbogen om momssystemets fremtid[1]. Positive svar fra interesseparter førte til, at Kommissionen i meddelelsen om momssystemets fremtid[2] gav tilsagn om at fremlægge et forslag til en standardmomsangivelse inden udgangen af 2013.

Forslaget understøtter andre kommissionsinitiativer. Gennemførelsen af handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i EU hjælpes på vej af en gruppe på højt niveau, der vil være på plads indtil oktober 2014, og som rådgiver Kommissionen om, hvordan de administrative byrder forbundet med EU-lovgivningen kan reduceres. Den fokuserer på små og mellemstore virksomheder (SMV) og mikrovirksomheder og på, hvordan medlemsstaternes offentlige myndigheder kan gøres mere effektive og mere lydhøre over for de berørte parters behov, når de gennemfører EU-lovgivning. Standardmomsangivelsen passer godt sammen med disse mål om at reducere byrderne.

Med udgangspunkt i "tænk småt først"-princippet i Small Business Act er det et af Kommissionens vigtigste mål at mindske bureaukratiet for SMV'er. I sin meddelelse om "intelligent lovgivning — imødekommelse af de små og mellemstore virksomheders behov" fremhævede Kommissionen for nylig, at en onlineundersøgelse blandt SMV'er havde vist, at momsdirektivet[3] var en af de mest byrdefulde dele af EU-lovgivningen. Netop momsangivelsen beskrives som et område, hvor forskellene udgør en hindring for handelen i EU. Dette forslag tager sigte på at reducere byrderne for alle virksomheder og især SMV'er og er fremhævet i meddelelsen om intelligent lovgivning[4].

Virksomheder klager i stigende grad over, at når de gør forretninger i EU, kan det være vanskeligt at overholde momsreglerne. Det gælder især inden for e-handel og levering af varer i det indre marked, når kunden er en privatperson, og leverandøren skal registrere, angive og betale momsen i den medlemsstat, hvor kunden er hjemmehørende. Disse forpligtelser kan skabe hindringer for grænseoverskridende handel, og en standardmomsangivelse kan reducere disse hindringer. I akten for det indre marked II[5] efterlyses der derfor en standardmomsangivelse.

Desuden er en vækstfremmende finanspolitisk konsolidering et af de fem prioriterede områder i den årlige vækstundersøgelse for 2012. Moms udgør omkring 21 % af de nationale

[1] KOM(2010) 695 final.
[2] KOM(2011) 851 final.
[3] Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 347 af 11.12.2006, s. 1).
[4] COM(2013) 122 final.
[5] COM(2012) 573 final.

skatteindtægter, og da 12 % af al moms ikke indbetales, er der behov for et mere effektivt momssystem, der ikke kan svindles med. En hurtigere udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne er et vigtigt led i bestræbelserne på at reducere svig og forbedre overholdelsen af momsreglerne, og i denne forbindelse kunne en standardmomsangivelse hjælpe.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Standardmomsangivelsen har været genstand for en række høringer. Den blev medtaget i grønbogen om momssystemets fremtid, der kan konsulteres på følgende internetadresse:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Virksomheder og medlemsstater er blevet hørt som led i undersøgelsen foretaget af PwC, der omfattede et Fiscalis-seminar i oktober 2012. Desuden blev virksomhederne hørt på møder i ekspertgruppen vedrørende moms i januar 2012, på det opfølgende møde med SMV-interesseparter om "Small Business Act" i april 2013 og på mødet i januar 2013 med medlemsstaterne i Gruppen vedrørende Momssystemets Fremtid.

Resultater af mødet i ekspertgruppen vedrørende moms findes på:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Resultater af mødet i Gruppen vedrørende Momssystemets Fremtid findes på:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Konsekvensanalyse

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse.

Blandt de muligheder, der er blevet undersøgt nærmest, foretrækkes en standardmomsangivelse, der skal være obligatorisk for medlemsstaterne og for erhvervslivet, og som omfatter en liste over standardoplysninger, hvoraf kun nogle få vil være påkrævet i alle tilfælde. Dette reducerer byrderne for virksomhederne mest muligt og begrænser samtidig omkostningerne for medlemsstaterne.

Den foretrukne løsning forventes at reducere de administrative byrder med et maksimum på 15 mia. EUR om året.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Forslaget er baseret på artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds funktion og undgå konkurrenceforvridning.

Nærhedsprincippet

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Standardisering af forpligtelsen til angivelse af moms kan kun opnås gennem EU's lovgivningsproces ved at ændre momsdirektivet, som indeholder de relevante regler vedrørende momsangivelsen.

Forslagets anvendelsesområde er begrænset til, hvad der kun kan opnås gennem EU-lovgivning, og er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Ændringerne af momsdirektivet er nødvendige for standardiseringen af momsangivelser og for at begrænse de informationskrav, der er nødvendige for kontrollen og opkrævningen af moms, og for dermed at mindske byrderne for erhvervslivet og fjerne hindringer for det indre markeds korrekte funktionsmåde.

Desuden kan konkurrenceforvridninger bedre undgås ved hjælp af de øgede muligheder for kontrol, som en standardformular giver medlemsstaterne.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Det foreslåede instrument er et direktiv, da den lovgivning, der ændres, er et direktiv, og derfor vil en anden type retsakt ikke være egnet.

Forklarende dokumenter

Medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen de nationale bestemmelser, der sættes i kraft for at gennemføre direktivet, samt et dokument, hvori der gøres rede for forholdet mellem direktivets komponenter og de tilsvarende dele af nationale gennemførelsesinstrumenter. Dette er berettiget og i overensstemmelse med hensynet til proportionalitet.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen negative konsekvenser for EU's budget.

5. DETALJERET GENNEMGANG AF FORSLAGET

Tanken bag en standardmomsangivelse er, at alle virksomheder skal have mulighed for at indsende standardiserede oplysninger til hver medlemsstat i et fælles, helst elektronisk format. På denne måde kan en virksomhed, der indgiver en momsangivelse i én medlemsstat, let udfylde og indgive en momsangivelse i en anden medlemsstat, fordi oplysningerne og reglerne for indgivelse er standardiserede.

Standardmomsangivelsen bør være tilgængelig for alle virksomheder, for hvis den begrænses til bestemte kategorier af virksomheder, vil det resultere i en indsnævring af dens anvendelsesområde, større kompleksitet og dermed en lavere reduktion af byrderne. Ligeledes for at reducere omkostningerne og kompleksiteten for medlemsstaterne bør der på EU-plan kun tilbydes én momsangivelse, nemlig standardmomsangivelsen.

Forslaget behandler spørgsmål i relation til momsangivelsernes indhold, indgivelse (hvordan og hvornår) og korrektion. For indholdets vedkommende er det både mængden af oplysninger og standardiseringen heraf, der spiller en central rolle for mindskelsen af byrderne for virksomhederne. Forslaget indeholder en liste med maksimalt 26 bokse, som virksomhederne skal udfylde, og medlemsstaterne kan fritage virksomheder fra at udfylde alle undtagen fem. Oplysningerne bør være ens i alle medlemsstater, således at oplysninger, der angives i én medlemsstat, angives på præcis samme måde som i alle de andre medlemsstater.

Desuden kan medlemsstaterne med henblik på kontrol og forvaltning af moms for specifikke regioner, områder eller særlige momsordninger forlange supplerende oplysninger. Kun i disse behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne kræve, at virksomhederne afgiver flere oplysninger end de 26 standardoplysninger.

Med hensyn til indgivelsen af momsangivelsen indeholder forslaget en minimumsstandard. Alle virksomheder skal kunne indgive månedlige momsangivelser, hvorved momsen forfalder

til betaling og skal betales ved udgangen af den måned, der følger efter momsangivelsesperioden. Derudover kan medlemsstaterne mindske byrderne yderligere for at give mulighed for længere momsangivelsesperioder på op til et år og for at forlænge fristen for indgivelse af momsangivelsen og afregning med op til yderligere en måned. Dette skulle sikre, at ingen virksomhed skal indgive momsangivelser med hyppigere mellemrum eller betale den skyldige moms inden for en kortere frist.

Forslaget tilskynder også til elektronisk indgivelse af momsangivelser. Virksomhederne skal have ret til at indgive standardmomsangivelsen i elektronisk form i samtlige medlemsstater, herunder via elektronisk filoverførsel under anvendelse af avancerede elektroniske signaturer, som er interoperable i hele EU, eller andre former for teknologi med et tilsvarende sikkerhedsniveau.

For at sikre, at bestemte tekniske aspekter af momsangivelsen standardiseres, hvilket ikke kan ske gennem et direktiv, åbner forslaget mulighed for at anvende udvalgsproceduren. Det er tanken, at denne skal kunne anvendes til angivelsens tekniske detaljer, de fælles definitioner og procedurer, den detaljerede behandling af korrektioner og til de fælles metoder for elektronisk indgivelse af momsangivelsen.

Artikel 178, 185, 211, 271 og 318

For at undgå forvirring erstattes udtrykket "momsangivelse" i momsdirektivet med udtrykket "standardmomsangivelse", da afdeling XI, kapitel 5, er blevet opdelt i to dele, nemlig "Standardmomsangivelse" og "Andre angivelser og oplysninger". Dette har indflydelse på ændringerne af artikel 178, 185, 211, 271 og 318.

Definitionen på "momsangivelse" i artikel 357, nr. 5), og artikel 358, nr. 4, gælder fra 1. januar 2015 kun for kapitlet vedrørende særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-transmissioner og elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer og kan forblive uændret.

Artikel 206 og 252

Artikel 206 i sin nuværende form giver medlemsstaterne mulighed for at vælge en anden betalingsfrist end tidspunktet for indgivelse af momsangivelsen og for at opkræve acontobeløb. En sådan bestemmelse, der tillader flere forskellige betalingsfrister, kan delvis ophæve fordelene ved den foreslåede standardmomsangivelse. Derfor fastholdes i artikel 206 den generelle regel om, at momsen skal indbetales samtidig med indgivelsen af standardmomsangivelsen, men medlemsstaternes mulighed for at vælge en anden indbetalingsfrist fjernes.

Ved artikel 252 skal standardmomsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter standardmomsangivelsesperioden. For at undgå, at betalingsfristerne for virksomhederne i visse tilfælde afkortes, kan medlemsstaterne forlænge fristen for indgivelse af standardmomsangivelsen med yderligere en måned. Således skal momsangivelsen indgives og momsen betales mindst en måned og højst to måneder efter udløbet af momsangivelsesperioden.

Standardmomsangivelsesperioden er i artikel 252 fastsat til en måned. For at undgå, at virksomheder skal indgive standardmomsangivelser hyppigere end i dag, kan medlemsstaterne imidlertid tillade, at virksomhederne indgiver standardmomsangivelser for en periode på op til et år.

I overensstemmelse med Unionens den fælles politik vedrørende definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder[6] kan mikrovirksomheder med en årlig omsætning på mindre end 2 mio. EUR indgive kvartalsangivelser, så længe det ikke indebærer nogen risiko for momskontrollen og momsopkrævningen.

Artikel 250

Alle momsangivelser skal indeholde fem oplysninger, nemlig oplysninger om udgående og indgående moms, de pågældende nettotal og de nettobeløb, der skal betales eller tilbagebetales. Alle medlemsstater kræver i dag disse oplysninger, og dette er omfattet af den nuværende artikel 250, stk. 1.

Fælles regler for korrektion af momsangivelser er nødvendige for at tilvejebringe den ønskede standardisering. Medlemsstaterne bør dog kunne bestemme deres egne korrektionsperioder, da disse perioder hænger tæt sammen med de nationale revisionsprocedurer. Derfor indsættes der i stk. 2 et princip om, at afgiftspligtige personer kan korrigere momsangivelser inden for en af medlemsstaterne fastsat frist. Det samlede beløb for leveringer og erhvervelser af varer inden for Fællesskabet kan fastslås på grundlag af EU's salgslister og bør derfor ikke indgå i standardmomsangivelsen. Der er imidlertid behov for en overgangsperiode til at regulere de nationale statistiske systemer, som i dag til brug for udarbejdelsen af statistikker over handelen med varer inden for Fællesskabet[7] i høj grad bygger på oplysningerne i momsangivelser.

Artikel 251

Foruden de obligatoriske oplysninger i standardmomsangivelsen kan medlemsstaterne forlange andre oplysninger til brug for risikoanalyser og i kontroløjemed. For at reducere byrderne for virksomhederne og udelukke oplysninger, der er nødvendige til statistiske formål og ikke til momsformål, bør de supplerende oplysningskrav standardiseres og holdes på et minimum.

En del af de supplerende oplysninger vedrører specifikt bestemte transaktioner som omhandlet i momsdirektivet og er standardiseret. Artikel 251, stk. 1, tillader supplerende standardiserede oplysninger i relation til salg og skyldig moms og indeholder otte oplysninger. Artikel 251, stk. 2, tillader tretten standardiserede oplysninger i relation til køb og fradragsberettiget moms.

Imidlertid er andre supplerende oplysninger nødvendige, når medlemsstaterne anvender særlige regler i bestemte regioner eller områder eller særordninger for visse afgiftspligtige personer eller transaktioner. Dette er fastsat i traktatens artikel 251, stk. 3. På grund af den særlige karakter af de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 251, stk. 3, vil disse blive standardiseret gennem udvalgsproceduren.

For at sikre gennemsigtighed og gøre det lettere for virksomhederne at overholde reglerne, når medlemsstaterne kræver yderligere oplysninger, skal det kompetente udvalg underrettes herom.

Ny artikel 252a

Der bør i højere grad tilskyndes til elektronisk indgivelse af angivelser, og selv om medlemsstaterne skal tillade og kan kræve, at angivelserne indgives elektronisk, bør det også

---

6 Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 af 31. marts 2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 (EUT L 102 af 7.4.2004, s. 1).

være muligt at overføre filer, ligesom det er tilfældet med oversigter, og der bør indføres fælles sikre fremsendelsesmetoder, herunder anvendelse af avancerede elektroniske signaturer. Definitionerne i denne artikel er i overensstemmelse med direktiv 1999/93/EF[8] om elektroniske signaturer. Men disse definitioner kan tilpasses efter vedtagelsen af Kommissionens forslag til forordning om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked[9].

Denne artikel standardiserer yderligere den nuværende artikel 250, stk. 2.

Artikel 253

Udgår, da det drejer sig om en særlig foranstaltning, der kun gælder for Sverige, som ville være i strid med formålet med en standardmomsangivelse.

Artikel 254

Denne artikels indhold flyttes til en ny artikel 257a i en ny afdeling 2 under overskriften "Andre angivelser og oplysninger". De oplysninger, der kræves fra sælgeren af et nyt transportmiddel i henhold til den nuværende artikel 254, bør nemlig ikke indgå i en standardmomsangivelse, men de er ikke desto mindre nødvendige.

Artikel 255

Denne artikel erstatter artikel 255, 256 og 257 og samler dem i en enkelt artikel. Der er ingen substansændring.

Artikel 256 og 257

Disse artiklers indhold flyttes til artikel 255.

Artikel 258 og 259

Artikel 258 om indberetning af oplysninger om erhvervelser af nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer inden for Fællesskabet samt artikel 259 om oplysninger, som er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af reglerne vedrørende erhvervelse af nye transportmidler, er stadig nødvendige, men ændres for at afspejle det forhold, at oplysningerne kan være påkrævet i andre angivelser.

Artikel 260

Oplysningerne om indførsel af varer er nu indføjet i artikel 251, stk. 1, litra h), og artikel 251, stk. 2, litra g), og derfor bør denne artikel.

Artikel 261

Medlemsstaterne kan ikke længere kræve, at afgiftspligtige personer skal indgive en årlig sammenfattende momsangivelse med oplysninger om alle de transaktioner, der er angivet i det foregående års periodiske momsangivelser, og som indeholder alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle reguleringer. Reguleringerne er inkluderet i standardmomsangivelsen via artikel 251, stk. 2, litra h), og artikel 261 bør derfor udgå.

Ny artikel 255a og 255b

Som det var tilfældet med momsangivelsen for særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-transmissioner eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, bør momsdirektivet indeholde oplysningskrav, og en gennemførelsesforordning fra Kommissionen bør give de tekniske detaljer. Disse

[8] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13.december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

[9] COM(2012) 238 final – 2012/0146 (COD).

artikler bygger på samme procedure ved at fastslå, at de tekniske detaljer vedrørende de i artikel 250 og 251 omhandlede oplysninger, fælles definitioner og procedurer for indgivelse af oplysninger, fælles procedurer for korrektioner og fælles elektroniske metoder ud over brugen af avancerede elektroniske signaturer kan vedtages gennem en gennemførelsesforordning fra Kommissionen ved hjælp af udvalgsproceduren.

Ny artikel 257a

Artikel 254 flyttes til en ny afdeling 2 om "Andre angivelser og oplysninger", da oplysningerne om salg af nye transportmidler ikke er medtaget i standardmomsangivelsen.

Artikel 272

For at sikre en konsekvent anvendelse af standardmomsangivelsen bør medlemsstaterne kun i et begrænset antal tilfælde have mulighed for at fritage afgiftspligtige personer for kravet om indgivelse af en momsangivelse. Det drejer sig om de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person ikke skal svare moms af erhvervelser inden for Fællesskabet, er omfattet af fritagelsen for små virksomheder eller af den fælles standardsatsordning for landbrugere.

Artikel 273

For at sikre, at standardmomsangivelsen rent faktisk er en standardangivelse, bør medlemsstaterne ikke have mulighed for at pålægge virksomhederne andre forpligtelser på området end dem, der er nævnt ovenfor, og derfor er den i artikel 273 fastsatte mulighed for at gøre dette udelukket i relation til standardmomsangivelsen.

2013/0343 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en standardmomsangivelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[10],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[11],

efter en særlig lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF[12] skal afgiftspligtige personer indgive momsangivelser, men det giver medlemsstaterne fleksibilitet til at bestemme, hvilke oplysninger der er behov for. Dette giver anledning til forskellige regler og procedurer for indgivelse af momsangivelser i Unionen, øget kompleksitet for virksomheder og momsforpligtelser, der skaber hindringer for samhandelen i EU.

(2) For at mindske de byrder, der påhviler virksomhederne, og forbedre det indre markeds funktionsmåde bør der indføres en standardmomsangivelse for alle virksomheder med handelsaktiviteter i Unionen, som burde lette medlemsstaternes kontrol af momsangivelser.

(3) Det er nødvendigt at reducere de administrative byrder til et minimum. De oplysninger, der kræves i standardmomsangivelsen, bør derfor omfatte et begrænset antal obligatoriske oplysninger. Hvad angår standardmomsangivelsen og andre angivelser, bør medlemsstaterne ikke have ret til at kræve andre oplysninger end dem, der er fastsat i direktivets afsnit XI, kapitel 5.

(4) Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve yderligere oplysninger fra afgiftspligtige personer, og til dette formål bør der udformes en standardiseret liste over de supplerende oplysninger, der kan anmodes om. Dette er nyttigt til brug for risikoanalyser og i kontroløjemed. For at sikre gennemsigtighed og standardisering bør medlemsstater, der kræver sådanne supplerende oplysninger, underrette Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde.

(5) For at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse deres systemer for udarbejdelse af statistikker over leveringer og erhvervelser af varer inden for Unionen bør

---

10 EUT C […] af […], s. […].

11 EUT C […] af […], s. […].

12 Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

oplysninger om den samlede værdi af leveringer og erhvervelser af varer inden for EU være en del af de obligatoriske oplysninger i standardmomsangivelsen indtil den 31. december 2019.

(6) Afgiftsperioden bør være månedlig for alle virksomheder undtagen mikrovirksomheder, der bør indgive standardmomsangivelser hvert kvartal. Det bør stadig være muligt for medlemsstaterne at forlænge denne periode i op til et år for at mindske den administrative byrde.

(7) Der bør gælde en fælles minimumsfrist for indgivelse af standardmomsangivelsen, nemlig udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden, for at skabe en minimumsstandard, men medlemsstaterne bør have mulighed for at forlænge denne periode med yderligere en måned for at undgå at forøge byrderne for virksomhederne.

(8) Betalingsfristerne bør harmoniseres for at mindske den administrative byrde, og momsens nettobeløb bør indbetales ved indgivelsen af standardmomsangivelsen og under alle omstændigheder inden udløbet af fristen for indgivelse af standardmomsangivelsen.

(9) For at tilskynde til brug af elektroniske angivelser bør det være tilladt at indgive standardmomsangivelse ad elektronisk vej.

(10) Da standardmomsangivelsen indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for de eventuelle reguleringer, der skal foretages, er det passende at se bort fra de specifikke krav vedrørende indførsel af varer og en årlig sammenfattende momsangivelse.

(11) Standardmomsangivelsen bør anvendes af alle virksomheder, der udfører leverancer af samme art og derfor bør medlemsstaternes mulighed for at kan fritage visse virksomheder for forpligtelsen til at indgive en momsangivelse begrænses, således at forpligtelsen til at indgive en sådan angivelse håndhæves på ensartet vis i hele Unionen.

(12) For nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer er de påkrævede oplysninger af specifik og begrænset karakter. En standardisering af sådanne oplysninger i standardmomsangivelsen ikke er hensigtsmæssig. I stedet bør oplysningerne indsamles gennem en særskilt angivelse for at lette byrden for hovedparten af virksomheder.

(13) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2006/112/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse for fremsendelse, et fælles sæt af definitioner og procedurer for indgivelse, fælles procedurer i forbindelse med korrektioner og fælles elektroniske metoder, som giver en tilstrækkelig høj sikkerhed ved indsendelse af standardmomsangivelsen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser[13].

(14) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[14] har medlemsstaterne forpligtet sig til i de tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale

[13] EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
[14] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(15) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 178, litra c), affattes således:

"c) for det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag – for så vidt angår erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – i den i artikel 250 omhandlede standardmomsangivelse have anført det afgiftsbeløb, som skal betales af hans erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, samt være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3, 4 og 5"

2) Artikel 185, stk. 1, affattes således:

"1. Reguleringen af fradraget finder navnlig sted, når der efter standardmomsangivelsens udfærdigelse er sket ændringer af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet, f.eks. i tilfælde af annullation af køb eller opnåelse af rabatter."

3) Artikel 206 affattes således:

"Artikel 206

Enhver afgiftspligtig person, der er betalingspligtig for momsen, skal indbetale momsens nettobeløb samtidig med indgivelsen af den i artikel 250 omhandlede standardmomsangivelse, og under alle omstændigheder inden udløbet af fristen for indgivelse af standardmomsangivelsen."

4) Artikel 211, stk. 2, affattes således:

"Medlemsstaterne kan ved indførsel af varer foretaget af afgiftspligtige personer, af betalingspligtige personer eller af visse kategorier af disse personer, navnlig bestemme, at den i anledning af indførslen skyldige moms ikke skal betales på indførselstidspunktet på betingelse af, at den anføres som sådan i standardmomsangivelsen, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 250."

5) Følgende afdelingsoverskrift indsættes før artikel 250:

"Afdeling 1

Standardmomsangivelse"

6) Artikel 250, 251 og 252 affattes således:

"Artikel 250 [Artikel 250, stk. 1]

1. Enhver afgiftspligtig person skal indgive en standardmomsangivelse, der foruden momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer og den pågældende afgiftsperiode indeholder følgende oplysninger:

a) afgiften, som er forfaldet

b) afgiften, for hvilken der foretages fradrag

c) det nettobeløb i moms, der skal betales eller tilbagebetales

d) det samlede beløb, uden moms, for de transaktioner, for hvilke afgiften er forfaldet, herunder beløbet for de transaktioner, der er fritaget for afgift

e) den samlede beløb, uden moms, for de transaktioner, for hvilke der foretages fradrag

f) det samlede beløb for de i artikel 138 omhandlede leveringer af varer for afgiftsperioder frem til den 31. december 2019

g) det samlede beløb, uden moms, for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller for hermed sidestillede transaktioner for afgiftsperioder frem til den 31. december 2019.

2. Medlemsstaterne tillader korrektioner af standardmomsangivelsen og fastsætter den periode, hvori sådanne korrektioner kan foretages.

Artikel 251[Artikel 251]

1. For transaktioner, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af afgiftsperioden, kan medlemsstarene foruden de i artikel 250, stk. 1, omhandlede oplysninger kræve, at standardmomsangivelsen, der dækker en given afgiftsperiode, indeholder alle eller nogle af følgende oplysninger:

a) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for leveringer af varer og tjenesteydelser for hver sats

b) det samlede beløb for de i artikel 138 omhandlede leveringer af varer for afgiftsperioder efter den 31. december 2019

c) den samlede beløb, uden moms, for leveringer af andre tjenesteydelser end tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke modtageren skal betale afgift i henhold til artikel 196

d) den samlede beløb, uden moms, for de leveringer af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet af litra c), og for hvilke modtageren skal betale afgift

e) det samlede beløb for de i artikel 146, stk. 1, litra a) og b), omhandlede leveringer af varer

f) det samlede beløb for andre transaktioner, der er fritaget for moms, og som ikke er omfattet af litra b)-e)

g) afgiften på:

i) erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller hermed sidestillede transaktioner i henhold til artikel 21 eller 22

ii) modtagne leveringer af varer eller tjenesteydelser, for hvilke modtageren skal betale moms

iii) indførsel af varer, hvis medlemsstaten gør brug af muligheden i artikel 211, stk. 2.

2. For transaktioner, for hvilke der foretages fradrag af moms i løbet af afgiftsperioden, kan medlemsstaterne foruden de i artikel 250, stk. 1, omhandlede oplysninger kræve, at standardmomsangivelsen for en given afgiftsperiode indeholder alle eller nogle af følgende oplysninger:

a) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for leveringer af andre varer og tjenesteydelser end dem , der er omhandlet i litra b)-g)

b) det samlede beløb, uden moms, for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller for hermed sidestillede transaktioner for afgiftsperioder efter den 31. december 2019

c) afgiften på erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller hermed sidestillede transaktioner

d) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for leveringer af varer eller tjenesteydelser, som er modtaget, og for hvilke modtageren skal betale moms i henhold til artikel 199 eller 199a eller i henhold til en national foranstaltning, der er godkendt i henhold til artikel 199b eller 395

e) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for leveringer af andre tjenesteydelser, som er modtaget, end tjenesteydelser, som er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke modtageren skal betale afgift i henhold til artikel 196

f) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for leveringer af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet af litra c) og d), og for hvilke modtageren skal betale afgift

g) afgiftsbeløbet og det samlede beløb, uden moms, for indførsel af varer

h) enhver regulering af fradrag som omhandlet i artikel 184.

3. For transaktioner med oprindelse i eller bestemt til en bestemt region eller et bestemt område, for hvilke der gælder særlige regler, eller som er omfattet af en særlig ordning uden for de normale momsordninger, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af afgiftsperioden, kan medlemsstaterne foruden de oplysninger, der er omhandlet i artikel 250, stk. 1, kræve, at standardmomsangivelsen for en given afgiftsperiode indeholder en af eller begge følgende oplysninger:

a) oplysninger, der er nødvendige for beregningen af den forfaldne afgift

b) oplysninger, der er nødvendige for beregningen af fradragsberettiget moms.

4. Medlemsstaterne underretter det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010[15] om de nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, 2 og 3 i denne artikel.

Artikel 252 [Artikel 252]

1. Standardmomsangivelsen indgives inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må ikke være kortere end en måned og længere end to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode.

2. Afgiftsperioden fastsættes til en kalendermåned.

Medlemsstaterne tillader dog en afgiftsperiode på tre kalendermåneder for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke overstiger 2 mio. EUR eller modværdien heraf i national valuta og som beregnet i overensstemmelse med artikel 288, medmindre en kalendermåned er nødvendig for at undgå skatteunddragelse eller skattesvig i specifikke tilfælde.

[15] Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

Medlemsstaterne kan tillade længere afgiftsperioder, der dog ikke må overstige et år."

7) Som artikel 252a indsættes:

"Artikel 252a [Artikel 250, stk. 2, og ny]

Medlemsstaterne tillader og kan kræve, at standardmomsangivelsen indgives ad elektronisk vej. Dette omfatter muligheden for at anvende elektronisk filoverførsel.

Standardmomsangivelser, der indgives elektronisk, accepteres af medlemsstaterne, hvis ægtheden af deres oprindelse og integriteten af deres indhold garanteres af en avanceret elektronisk signatur som omhandlet i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets direktiv 1999/93/EF[16], som er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. definitionen i artikel 2, nr. 6) og 10), i direktiv 1999/93/EF, eller ved andre metoder, der giver et tilsvarende sikkerhedsniveau."

8) Artikel 253 og 254 udgår.

9) Artikel 255 affattes således:

"Artikel 255 [Artikel 255, 256, 257]

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende personer overholder de i denne afdeling omhandlede forpligtelser med hensyn til indgivelse af en standardmomsangivelse:

a) køberen af investeringsguld som den afgiftspligtige person i henhold til artikel 198, stk. 1, eller køberen af guld, hvis de, for så vidt angår guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter eller investeringsguld som defineret i artikel 344, stk. 1, anvender den i artikel 198, stk. 2, omhandlede mulighed for at udpege kunden som betalingspligtig for momsen

b) personer, som i henhold til artikel 194-197 og artikel 204 betragtes som betalingspligtige for momsen i stedet for en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på deres område

c) ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der er betalingspligtige for momsen i forbindelse med erhvervelse af varer inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)."

10) Som artikel 255a og 255b indsættes:

"Artikel 255a [ny]

Følgende fastsættes efter proceduren i artikel 255b:

a) de tekniske detaljer vedrørende indgivelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 250 og 251, herunder en fælles elektronisk meddelelse

b) et fælles sæt af definitioner og procedurer gældende for indgivelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 250 og 251

c) fælles procedurer for korrektioner af standardmomsangivelsen

[16] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13.12.1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

d) fælles elektroniske metoder, som giver et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for indgivelse af standardmomsangivelsen.

Artikel 255b [ny]

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010(*). Dette udvalg er et udvalg i den i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 anvendte betydning(**).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

_____

(*) EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.

(**) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13."

11) Artikel 256 og 257 udgår.

12) Følgende afdelingsoverskrift indsættes efter artikel 255b:

"Afdeling 2

Andre angivelser og oplysninger"

13) Følgende indsættes som artikel 257a:

"Artikel 257a [artikel 254]

For leveringer af nye transportmidler, der foretages på de i artikel 138, stk. 2, litra a), omhandlede betingelser af en momsregistreret afgiftspligtig person til en ikke–momsregistreret kunde eller af en afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 9, stk. 2, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sælgeren meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for momsens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

14) Artikel 258 og 259 affattes således:

"Artikel 258

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for angivelsen for så vidt angår erhvervelser af nye transportmidler inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii), samt for så vidt angår erhvervelser af punktafgiftspligtige varer inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii).

Artikel 259

Medlemsstaterne kan kræve, at personer, der foretager erhvervelser af nye transportmidler inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii), ved indgivelsen af angivelsen giver alle de oplysninger, der er nødvendige for momsens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

15) Artikel 260 og 261 udgår.

16) I artikel 271 affattes den indledende tekst således:

"I medfør af den i artikel 269 omhandlede tilladelse kan de medlemsstater, der fastsætter varigheden af den afgiftsperiode, for hvilken en afgiftspligtig person skal indgive den i artikel 250 omhandlede standardmomsangivelse, til over tre måneder, tillade, at denne afgiftspligtige person indgiver oversigten for samme periode, når den afgiftspligtige person opfylder følgende tre betingelser:"

17) Artikel 272 affattes således:

a) I stk. 1 udgår andet afsnit.

b) Som stk. 1a indsættes:

"1a. Medlemsstaterne kan ikke fritage følgende afgiftspligtige personer for følgende forpligtelser:

a) de i stk. 1, litra b), omhandlede personer for faktureringsforpligtelserne i kapitel 3, afdeling 3-6, og i kapitel 4, afdeling 3

b) de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede personer for forpligtelserne knyttet til standardmomsangivelsen som fastsat i kapitel 5, afdeling 1."

18) Artikel 273, stk. 2, affattes således:

"Muligheden i stk. 1 kan ikke anvendes til at pålægge andre forpligtelser med hensyn til fakturering og standardmomsangivelse ud over dem, der er fastsat i kapitel 3 og i kapitel 5, afdeling 1."

19) Artikel 318, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"For at forenkle opkrævningen af afgiften kan medlemsstaterne efter høring af Momsudvalget for visse transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige videreforhandlere fastsætte, at afgiftsgrundlaget for leveringer af varer, der er omfattet af fortjenstmargenordningen, fastsættes for hver afgiftsperiode, for hvilken den afgiftspligtige videreforhandler skal afgive den i artikel 250 omhandlede standardmomsangivelse."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2016. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

   Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand